

Prima instanță: Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău
Judecător: Holevițaia L.
Instanța de Apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: Caitaz Svetlana
Doga Anatolie
Nogai Ala

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție
Î N C H E I E R E

16 iulie 2014

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele, judecătorul
Judecătorii:

Valeriu Doagă
Iurie Bejenaru și Vera Macinskaia

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de SC „AURATUS” SRL,

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată înaintată de SC „AURATUS” SRL împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat, mun. Chișinău privind contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2014, prin care apelul declarat de SC „AURATUS” SRL, a fost respins, fiind menținută hotărîrea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 19 noiembrie 2013,

A C O N S T A T A T:

La 18 februarie 2013 reclamantul SC „AURATUS” SRL a înaintat în instanța de judecată o acțiune împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat, mun. Chișinău privind contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, prin decizia nr. 3504/3/11 din 12 decembrie 2012 emisă de IFS, mun. Chișinău, SC „AURATUS” SRL a fost sancționată cu amendă de 10000 lei pentru încălcări fiscale. Nefiind de acord cu sancțiunea aplicată la 03 ianuarie 2013, SC „AURATUS” SRL a contestat decizia nr. 3504/3/11 din 12 decembrie 2012 la IFS, mun. Chișinău. La 30 ianuarie 2013 „AURATUS” SRL a primit citație cu solicitare prezenței la 31 ianuarie 13 pentru examinarea contestației, dar pe motiv că citația a fost primită cu o zi înainte dății

stabilite pentru examinarea contestației, SC „AURATUS” SRL nu a avut posibilitatea de a participa și de ași apăra drepturile sale la examinarea contestației depusă.

Reclamantul mai precizează că, la 12 februarie 2013, SC „AURATUS” SRL a primit prin intermediul poștei, Decizia nr. 54 din 31 ianuarie 2013, din care rezultă că contestația deciziei nr. 3504/3/11 din 12 decembrie 2012 a fost respinsă ca neîntemeiată.

Consideră reclamantul că, deciziile sus enunțate sunt pasibile anulării deoarece, la întocmirea actului nr. 1-594360 din 16 noiembrie 2012 semnat de reprezentanți Inspectoratului Fiscal pe raionul Soroca inspectorii fiscali Rotaru Ig. și Mînascură O., pe care sunt bazate decizia 3504/3/11 din 12 decembrie 2012 și Decizia 54 din 31 ianuarie 2013 adoptată de IFS mun. Chișinău, au fost încălcate prevederile Codului Fiscal RM în partea art. 216 alin. (7) care prevede că, controlul fiscal la fața locului asupra filialelor, sucursalelor și/sau reprezentanțelor contribuabilului, inițiat de organul fiscal, se organizează și se efectuează de către inspectoratul fiscal de stat în a cărui rază de deservire se află contribuabilul care le-a instituit, cu participarea inspectoratului fiscal de stat în a cărui rază de deservire se află filiala, sucursala și/sau reprezentanța.

Astfel reclamantul a invocat faptul că, adresa juridică a SC „AURATUS” SRL este str. Gh. Asachi, nr. 52, mun. Chișinău și este deservită de Inspectoratul Fiscal de Stat sectorului Centru mun. Chișinău, din ce rezultă că efectuarea controlului ar fi trebuit executată de către inspectorii fiscali de stat al sect. Centru, mun. Chișinău.

A mai menționat că, în actul de control nr.1-594360 din 16 noiembrie 2012 lipsește informația despre cumpărătura efectuată, ce a fost cumpărat, în ce sumă, din ce bani a fost procurată cumpărătura supusă controlului, cu ce bancnote s-a achitat cumpărătura, nominalul lor și numerarul.

Solicită reclamantul anularea deciziei IFS, mun. Chișinău nr. 3504/3/11 din 12 decembrie 2012 și a deciziei IFS, mun. Chișinău nr. 54 din 31 ianuarie 2013.

Prin hotărârea judecătorei sect. Rîșcani, mun. Chișinău din 19 noiembrie 2013, acțiunea înaintată de SC „AURATUS” SRL împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat, mun. Chișinău privind contestarea actului administrativ, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apei Chișinău din 20 februarie 2014, apelul declarat de SC „AURATUS” SRL, a fost respins, fiind menținută hotărârea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 19 noiembrie 2014.

Invocînd ilegalitatea acestei decizii, la 22 aprilie 2014 SC „AURATUS” SRL, a contestat-o cu recurs, solicitînd admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea pricinii pentru rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului au indicat că, decizia instanței de apel a fost adoptată cu aplicarea eronată a normelor de drept material și au fost încălcate normele de drept procedural.

Totodată, mai invocă recurentul că, instanța de apel nu au constatat și elucidat toate circumstanțele care au importanță pentru justa soluționare a litigiului.

Instanța de recurs reiterează prevederile art. 434 CPC, care statuiază expres că, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Din actele pricinii se constată cu certitudine că, copia motivată a deciziei instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 20 februarie 2014, iar recursul a fost declarat la 22 aprilie 2014, însă la matarialele pricinii nu este anexat un careva înscris care ar certifica data recepționării de către recurent a copiei deciziei recurate.

Astfel, prin prisma art. 434 CPC, instanța de recurs consideră că recursul a fost declarat în termen.

Referința înaintată de IFS, mun. Chișinău la cererea de recurs declarată de SC „AURATUS” SRL, a parvenit în adresa curții Supreme de Justiție la 13 iunie 2014.

Examimnd temeiurile recursului, în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de SC „AURATUS” SRL, este inadmisibil.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu dispoziția art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, temeiurile recursului declarat, nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC. Mai mult de cît atît, cauza a fost judecată cu respectarea normelor de drept material și procesual, iar recursul fiind vădit neîntemeiat.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC al RM, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, instanța de recurs accentuează că, potrivit art. 440, alin. (1) CPC, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 CPC și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Completul reamintește, prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, aplicând corespunzător normele de drept material și respectând normele de drept procedural, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SC „AURATUS” SRL, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Recursul declarat de SC „AURATUS” SRL, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Vera Macinskaia